



## **Posudek diplomové práce Jiřiny Fojtíkové *Žádná růže nekvete celý rok. Postava Viktorky v Babičce Boženy Němcové***

Diplomová práce Jiřiny Fojtíkové se soustředí k neustále živému tématu tvorby Boženy Němcové. Vybrala si jej sama a velmi samostatně také zpracovává. Specificky se zaměřila na otázku romantismus v díle Babička, který dostal svoji podobu postavou a příběhem Viktorky. Práce však není jednoznačně prací literárně historickou, nýbrž směřuje hlavně k interpretaci Babičky a jejího alterega Viktorky.

Studentka se dobře vyrovnala s rozsáhlou literaturou předmětu a zcela samostatně ji promýšlí. Zdůrazňuji-li samostatně, chtěla bych tím podtrhnout výjimečnou schopnost promýšlet téma tolikrát zpracované nově, objevně a nebojácně. Ve svém výkladu se opírá o několik podstatných filozofických koncepcí lásky, které byly důležité pro Němcovou – vyzdvihla bych koncepty francouzského utopického socialismu či Františka Matouše Klácela a na druhé straně se diplomantka nechává inspirovat úvahami 20. století mezi jinými Maxem Schelerem, Janem Patočkou, Václavem Černým., Jaroslavou Janáčkovou a Josefem Vojvodíkem. Filozofie je platným průvodcem při jejím velmi pečlivém čtení textu Babičky, které neopomíjí problém jazyka a narativity.

Diplomová práce je logicky členěna a jednotlivé části věnované dvěma komplementárním principům lidského života, tak jak jsou vlastně alegoricky interpretovány v práci, tedy “harmonické” babičky a “rozervané” Viktorky vycházejí přirozeně jedna z druhé. Do výkladu s dostává „filozofie lásky“ Němcové, a její různé varianty, které nalézá diplomantka za hranicemi textu Babičky v klíčových prózách Sestry a Čtyry doby. Třetí část, která již není primo o díle Němcové, ale o postavě Viktorky, tak jak ji interpretoval Jaroslav Seifert v Písni o Viktorce roku 1950, logicky završuje pozoruhodnou interpretaci založenou na komplementárních dualitách postav Němcové, ale také samotné Němcové a jejími postavami.

Diplomová práce tak nezůstává jen u postavy Viktorky, babička stejně jako sama Němcová jsou podrobovány nápadité analýze a vytvářejí síť zrcadlových kontrastů, z nichž povstává performativní a nesamozřejmý obraz ženy. V interpretaci studentky je zřejmé, jak se postupně konstruuje v texty různé možnosti ženských postav, co znamenají jejich různé lásky a jak jemně je odstiňován styl Němcové a precizně vystavěna struktura narativu.



Právě toto je na celé práci nejhodnotnější, že skrze velmi podrobné čtení se rodí nový plastický a přitom nesamozřejmý výklad tohoto zdánlivě obecně známého textu.

Jako postscriptum lze chápat závěr diplomové práce, který vyrostl z úvah nad Pavlíčkovou a Moskalykovou Babičkou. Kde diplomantka pečlivě a citlivě ukazuje, kde je síla této filmové adaptace. Jak se právě zde rozvíjí téma lásky a odpovědnosti. V tomto smyslu navazuje na studii Petra Málka a dále ji rozvíjí.

Práce je výborně argumentována a přehledné kompozice a vyspělého zralého stylu.

Celkově jsme byla s prací Jiřiny Fojtíkové velmi spokojena a výsledek přesvědčuje o jejích schopnostech se vyrovnat s obtížnou a obsáhlou problematikou.

Práci rozhodně doporučuji k obhajobě. Navrhuji známku výborně.

Libuše Heczková

V Praze 21. 1. 2016